

«Αυτοί που έρχονται στο ναό να προσευχηθούν, καταλαβαίνουν αμέσως ότι αυτό το έργο καλλιτεχνήθηκε... με τη δύναμη του Θεού» - Αγία Σοφία

[/ Οδοιπορικά - Προσκυνήματα / Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ομορφιά της είναι απερίγραπτη. Συνδυάζει άψογα το μέγεθος με την αρμονία των αναλογιών, χωρίς καμιά υπερβολή και χωρίς καμιά έλλειψη, ώστε να ξεπερνά το κοινό μέτρο στη μεγαλοπρέπεια, χωρίς όμως να θυσιάζει την ισορροπία στην υπερβολή και είναι λουσμένη στο φως και στις ανταύγειες των ηλιακών ακτίνων. Θα μπορούσε κανείς να πει, ότι δεν είναι ο ήλιος που φωτίζει εξωτερικά τον χώρο, αλλά η ίδια η εκκλησία είναι η πηγή του φωτός. Τόσος πλούτος φωτός περιλούει τον ιερό αυτόν χώρο. [...]

Ολόκληρη η οροφή έχει επικαλυφθεί με καθαρό χρυσάφι, συνδυάζοντας την ομορφιά με την εντυπωσιακή μεγαλοπρέπεια, αλλά και η λάμψη των πολύτιμων λίθων ανταγωνίζεται τη λάμψη του χρυσού... Ποιος θα μπορούσε να περιγράψει τον γυναικωνίτη ή τις πολυπληθείς στοές και τις περιστυλές αψίδες με τις οποίες περιβάλλεται ο ναός; Και ποιος θα μπορούσε να μετρήσει την ομορφιά των κιόνων και των λίθων, που στολίζουν τον ναό; Είναι σαν να βρέθηκε κάποιος σε ένα λιβάδι γεμάτο λουλούδια. Θα μπορούσε ασφαλώς να θαυμάσει σε άλλους (κίονες) το

πορφυρένιο χρώμα, σε άλλους το πράσινο, σε άλλους το ανοικτό κόκκινο, σε άλλους το λευκό, κι ακόμη σε άλλους τις χρωματικές αντιθέσεις, σαν να τις ζωγράφισε η ίδια η φύση.

Αυτοί που έρχονται στον ναό να προσευχηθούν, καταλαβαίνουν αμέσως ότι αυτό το έργο καλλιτεχνήθηκε όχι από ανθρώπινη δύναμη η τέχνη, αλλά με τη δύναμη του Θεού. Εκεί ο νους ανυψώνεται ανήκερος προς τον Θεό και νομίζει πως Εκείνος δεν βρίσκεται μακριά, αλλά κατοικεί σ' αυτόν τον ναό που ο ίδιος διάλεξε. Κι αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην πρώτη επίσκεψη, αλλά όσες φορές κι αν τον επισκεφθεί κανείς είναι σαν να τον βλέπει για πρώτη φορά. Κανείς ποτέ δεν χόρτασε να βλέπει αυτό το θέαμα, αλλά κι όταν επισκέπτονται το ιερό οι άνθρωποι το χαίρονται για όσα βλέπουν, κι όταν φεύγουν μακριά καμαρώνουν να διηγούνται για τον ναό.

ΠΗΓΗ : ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ, «ΠΕΡΙ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ» (6ος αι.), σε μετάφραση Θεοχάρη Δετοράκη.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr